

عنوان مقاله:

بررسی رابطه تمایز یافتگی خود و سلامت عمومی در دانشجویان

محل انتشار:

اولین کنگره ملی روانشناسی خانواده گامی در ترسیم الگوی مطلوب خانواده (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

احمد احمدی قوزلوچه - دانشجوی دکتری مشاوره دانشگاه شهید چمران اهواز،

سیاوش کیانی - دانش آموخته‌ی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی

روح الله فتحی - دانش آموخته‌ی کارشناسی ارشد مشاوره

خلاصه مقاله:

ایجاد تعادل بین احساس فردیت و هم‌آمیختگی با دیگران و خصوصاً اعضای خانواده یکی از مهمترین ویژگی‌های است که پایه و اساس آن در خانواده شکل گرفته و زندگی فرد را در بزرگسالی تحت تأثیر شدید قرار میدهد. در همین راستا پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه تمایز یافتگی خود و سلامت عمومی در دانشجویان بود. روش پژوهش توصیفی و از نوع همبستگی بود که جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانشجویان مقطع کارشناسی دانشگاه تهران در سال تحصیلی 1391-92 بود. 810 دانشجو (128 پسر و 125 دختر)، با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای به عنوان نمونه انتخاب شدند و پرسشنامه‌های تمایز یافتگی خود اسکورون و سلامت عمومی گلدبرگ راتکمیل نمودند. داده‌ها به کمک ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندگانه به روش همزمان مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد بین تمایز یافتگی خود و زیر مقیاس جایگاه من با سلامت عمومی و زیر مقیاس های آن رابطه معنادار و مستقیم وجود دارد و بین سطح واکنش‌پذیری عاطفی، گسلش عاطفی و هم‌آمیختگی با دیگران که جزء زیر مقیاس‌های تمایز یافتگی خود هستند با سلامت عمومی و زیر مقیاس‌های آن رابطه معنادار و معکوس وجود دارد. همچنین همبستگی چندگانه بین متغیرهای پیشین با سلامت عمومی و تک‌تک زیر مقیاس‌های آن معنادار بودند و 32 % واریانس مربوط به نشانه‌های جسمانی، 47 % واریانس مربوط به اضطراب و اختلال در خواب، 39 واریانس مربوط به اختلال در کارکرد اجتماعی، 44 % واریانس مربوط به نشانه‌های افسردگی و 50 % واریانس مربوط به سلامت عمومی توسط تمایز یافتگی خود و خرده مقیاس‌های آن تبیین می‌شدند.

کلمات کلیدی:

تمایز یافتگی خود، سلامت روانی، دانشجویان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/518648>

